

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. Благоевград, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20221210102810 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова, подадена от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова долина, ул. „Рачо Петков - Казанджията“ № 4, ет. 6, представляван от Р.... И....М.... - Т.ова чрез адвокат П. В. против Т. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес гр. Б-.....

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което се признае за установено, че Т. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес гр. Б-..... дължи на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД - гр.С-..... сумата в размер на 4500, 00 лв. частично от общо задължение за главница в размер на 11751,83 лв. и договорна лихва в размер на 500, 00 лв. -частично от общо задължение за договорна лихва в размер на 1660,46 лв. за периода от 01.09.2019 г. до 20.07.2022 г. - дата, на която кредитът е станал изискуем предсрочно, ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се сторените разноски.

Твърди се в исковата молба, че на 11.07.2017 г. в гр. Б-.....е сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение между "Обединена Българска Банка" АД, ЕИК 000694959, в качеството му на кредитор и Т. Г. Д., ЕГН *****, в качеството му на кредитополучател, по силата на който кредиторът е предоставил на кредитополучателя паричен кредит в размер на 15440 лв. Сочи се, че кредитът се олихвява с лихвен процент, подробно определен в чл. 4 и чл. 5 от Договора.

Посочва се, че с подписване на договора ответникът се е задължил да погасява задължението си по кредита на 91 месечни анюитетни вноски с краен падеж на 11.02.2025 г., като вноските по кредита били уговорени в размер на 233,39 лева всяка, съгласно чл. 8 от Договора.

Твърди се, че след усвояване на кредита, кредитополучателят не е изпълнил поетите договорни задължения към „Обединена Българска Банка" АД, ЕИК 000694959, като останало непогасено задължение по кредита в размер на 13412,29 лева, от които 11751,83 лв. - главница и 1660,46 лв. - договорна лихва.

Твърди се, че поради неизпълнение на задължението на кредитополучателя да внася редовно погасителните вноски, на основание чл. 18 от Договора, е изпратено уведомление за

предсрочна изискуемост до кредитополучателя с изх. № 473/17.06.2022 г.

Релевират се доводи, че на 15.12.2021 г. е сключен Договор за прехвърляне на парични вземания между „Обединена Българска Банка“ АД, ЕИК 000694959 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, с който задължението на Т. Г. Д., ЕГН *****, произтичащо от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017 г., било изкупено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, като на адреса на длъжника било изпратено уведомление по смисъла на чл. 99 от ЗЗД за извършената цесия с изх.номер 431/17.06.2022 г., изходящо от цедента. Сочи се, че съгласно приложено като доказателство по делото нотариално заверено пълномощно цесионерът „ЕОС Матрикс“ ЕООД е упълномощен от цедента „Обединена Българска Банка“ АД да извършва уведомявания по чл. 99 ЗЗД до всички длъжници, чиито задължения са цедирани по силата на Договор за прехвърляне на парични вземания от 15.12.2021 г.

Твърди се, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД пристъпил към принудително събиране на вземанията си по договора, като на 13.09.2022 г. подал пред Районен съд - гр. Б.....заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, с което поискал длъжникът да бъде осъден частично за следните суми: 4500 лв. главница - представляваща част от общо дължима главница в размер на 11751,83 лв. и 500 лв. договорна лихва - част от общо дължима договорна лихва в размер на 1660,46 лв., за периода от 01.09.2019 г. до 20.07.2022 г. - дата, на която кредитът е ст.А.л изискуем предсрочно, за което било образувано ч. гр. д. № 2155/2022 г. по описа на Районен съд - гр. Б.....

Сочи се, че срещу издадената заповед ответникът Т. Г. Д., ЕГН ***** е възразил по реда на чл. 414 ГПК, за което са уведомени със съобщение, надлежно връчено на 11.11.2022 г.

Посочва се, че към настоящия момент погасяване на задължението по издадената заповед на изпълнение не е осъществено.

С Разпореждане № 137/20.01.2023г. съдията-докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявеният с нея иск, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

Съобщението е връчено лично на ответника на 25.01.2023 година.

Видно от данните по делото в законоустановения едномесечен срок на 17.02.2023 г. по делото е постъпил писмен отговор от ответника чрез неговия процесуален представител - адвокат В. У.. Със същия се оспорва предявения иск по основание и размер и се моли да бъде отхвърлен.

Оспорва се в цялост предявения иск, като се счита същия за неоснователен, тъй като при предсрочна изискуемост на кредита кредитодателя е длъжен да уведоми кредитополучателя, че това обстоятелство е настъпило, като никъде в кориците на делото няма представено уведомление, че ответникът е уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост.

Твърди се, че представения с исковата молба документ, съдържащ данни за предсрочна изискуемост не е стигнал до ответника, като дружеството не е изпратило покА. за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита.

Сочи се, че преди да подаде заявлението за издаване на заповед за изпълнение кредиторът не е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем и волеизявлението му не е достигнало до кредитополучателя - длъжник. Липсват доказателства, че такова уведомление е достигнало до ответника.

Оспорва се направеното особено искане за уважаване на иск за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на присъдено нещо, като се посочва, че в Тълкувателно решение № 8/2017 от 02.04.2019 г. по т.д. № 8/2017 г. е прието, че предсрочната изискуемост на вземането по договора за кредит променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали

на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но няма за последица изменение на основанията, от които произтича вземането.

Посочва се, че съгласно чл. 99 ал. 3 от ЗЗД, предишният кредитор е длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено стА.лото прехвърляне, а според ал. 4 на същата разпоредба, прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.

Сочи се, че нормата е императивна и не предоставя възможност на цедента да делегира това свое задължение на цесионера, което следва от изрично определения момент, от който цесията има правно действие по отношение на длъжника и третите лица, а именно от момента, когато бъде съобщено от предишния кредитор.

С оглед на гореизложеното се счита, че извършената цесия няма действие спрямо ответника, на основание чл. 99 ал. 4 от ЗЗД, тъй като същия не е получавал уведомление по смисъла на чл. 99 ал. 3 от ЗЗД от предишния кредитор, както и липсват данни за обратна разписка или друг документ, който удостоверява, че писмото е прилежно връчено.

Оспорват се твърденията в исковата молба, че с исковата молба се спазва изискването за уведомяване на цесия, тъй като исковата молба е подадена от цесионера /новия кредитор/, които съгласно закона няма правомощия да извършва уведомления, а от друга стрА. се сочи, че при наличие на частно правоприемство, основано на договор за цесия, прехвърлянето на вземането следва да е съобщено на длъжника, преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

Посочва се, че тъй като, частното правоприемство се основава на договор за цесия, сключен на 15.12.2021 г. между „ОББ“ АД, от една стрА. и от друга, ищецът в настоящия правен спор - „ЕОС МАТИКС“ ЕООД, на общо основание следва да са представени доказателства при подаване на заявлението за уведомяване на длъжника, тъй като в противен случай, прехвърлянето на вземането няма действие по отношение на него - чл.99 ал.4 от ЗЗД.

С Определение № 410/11.03.2023 година по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не се явява законният представител, не се представлява. С писмено становище депозирано на 19.04.2023 година се изразява становище за основателност на депозирА.та искова молба, а с депозирано писмено становище на 16.10.2023 година се сочи, че след депозиране на исковата молба между страните е постигнато споразумение за доброволно изпълнение на задължението, като ответникът изцяло е погасил задължението си към ищцовото дружество, както и становище от 23.10.2023г., в което е посочено, че със споразумението е сторена отстъпка от дължимата сума и длъжникът е изпълнил договорките по споразумението, като задължението му към ищеца е изцяло погасено.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуалният си представител – адвокат У. изразява становище, че с оглед депозирА. молба от ищцовото дружество, в която се сочи, че изцяло е изплатено от стрА. на ответника претендираното вземане, то исковата претенция следва да бъде отхвърлена.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи, изслушано е заключението по допуснатата и назначена съдебно-счетоводна експертиза, както и допълнителна такава, като същите са приети и приобщени към доказателствения материал по делото.

След съвкупен А.лиз на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа стрА. следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 2155/2022 г. по описа на Районен съд - гр. Б..... ищецът е

подал Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 1153/16.09.2022 г., по силата на която е разпоредено длъжникът Т. Г. Д., с ЕГН: ***** и с настоящ адрес: гр. Б.....да заплати на кредитора ЕОС МАТРИКС ЕООД, с ЕИК: 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ЖК МАЛИНОВА ДОЛИНА 4-6, ет.6, район Витоша, ул. РАЧО ПЕТКОВ - КАЗАНДЖИЯТА №4-6, , общ. Столична, обл. София (столица), представлявано от Райна Иванова Миткова —Това - управител, чрез пълномощник, следните суми и на следните основания: - сумата от 4500,00 /четири хиляди и петстотин/ лева главница, представляваща частично вземане от сумата 11 751,83 лв. - дължими по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение, сключен на 11.07.2017г. между „Обединена Българска Банка” АД, с ЕИК 000694959 и Т. Г. Д., с ЕГН *****; - сумата от 500 /петстотин/ лева договорна лихва, представляваща частично вземане от сумата 1660,46 лв. за периода от 01.09.2019г. до 20.07.2022г. - датата, на която кредитът е стА.л предсрочно изискуем; - ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК - 16.09.2022г. до изплащането; - сумата от 100,00 /сто/ лева държавна такса; - сумата от 50 /петдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.26 от НЗПП.

Изпратеното съобщение до длъжника със заверено копие от Заповедта е връчена лично на длъжника Д. на 04.10.2022 година, като на 21.10.2022 година Д. е депозирал писмено възражение. С разпореждане № 2786/24.10.2022 година, съдът е приел постъпилото възражение от длъжника Т. Г. Д. и е указал на заявителя (кредитор), че може да предяви иск относно вземането си срещу длъжника Т. Г. Д. в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса, както и че следва да представи доказателства, че е предявил иска в посочения срок, в противен случай съдът ще обезсили заповедта за изпълнение. На 11.11.2022г. е връчено съобщение, ведно с препис от разпореждането, съдържащо указанията на заявителя. Видно от данните по делото в указания срок от връчване на съобщението по чл. 415, ал. 1 от ГПК, ищецът е депозирал настоящата искова молба, с която иска да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи сумите, присъдени с издадената заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 2155/2022г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград.

Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита с предявения по чл. 422 от ГПК иск.

По делото са ангажирани писмени доказателства от стрА. на ищеца, от които се установява, че на 11.07.2017 г. между „Обединена българска банка“ АД, в качеството си на кредитор и Т. Г. Д., в качеството му на кредитополучател е сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение, по силата на който Кредиторът е отпуснал на Кредитополучателите паричен кредит в размер на 15 440,00 лева. Посочено е, че разрешеният кредит се усвоява по сметка № BG52UBBS80024047760240 на името на Кредитополучателя еднократно на 11.07.2017 година. Съгласно чл. 4 ал.1 от Договора редовната главница по кредита се олихвява с променлив годишен лихвен процент, формиран от референтен лихвен процент (РЛП) 6 месечен Sofibor за кредити в лева обявен на сайта на БНБ, който към момента на сключване на договора за физически лица е в размер на 0,293% и фиксирА. надбавка от 6,100% или на основание чл. 4 ал.2, лихвеният процент е в размер на 6,393%. Съгласно ал. 3 - стойността на РЛП се актуализира на 6-месечен период два пъти в годината на 1-ви март и на 1-ви септември, независимо от стойността на изменението. Съгласно чл. 5, ал.2 от Договора общата дължима сума от кредитополучателя, изчислена към момента на сключване на договора, при параметрите залегнали в договора е в размер на 19 786,72 лева, като общата сума не включва дължимите застрахователни премии в случаите, когато кредитополучателят е сключил застраховка „живот“, съгласно Раздел VI от договора. В чл. 7 ал. 1 от Договора е уговорено, че при забава на плащането на главницата по кредита от кредитополучателя, банката олихвява просрочените суми с наказателна лихва в размер на 5% над действащия лихвен процент по чл. 4, а съгласно ал.2

от Договора, при предсрочна изискуемост на целия дълг, банката има право да начислява неустойка в размер на лихвеният процент по чл. 4 плюс наказателна надбавка от 5%. В чл. 8 ал. 3 от Договора е регламентирано погасяването по кредита да се извършва по поредността в чл. 76 ал. 2 от ЗЗД — разноси, лихва, главница.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Договора, кредитът се издължава на 91 месечни анюитентни вноски, включващи главница и лихва, в размер на 214,55 лева, всяка, считано от 11.08.2017 година на 11-то число на месеца, а съгласно ал. 2 в случаите, когато кредитополучателят е сключил застраховка „Живот“, дължимите застрахователни премии в размер на 18,44 лева месечно се издължават заедно с дължимите месечни вноски по кредита и се прибавят към посочени я размер на погасителните вноски. Общият размер на месечната погасителна вноска по кредита и на месечната застрахователна премия е 233,39 лева. В чл. 11 ал.2 от Договора е посочено, че кредитополучателят дава съгласие за директен дебит в полза на Банката да инкасира дължимите изискуеми суми по настоящия договор от сметките му в национална и чуждестранна валута, а съгласно чл. 16 от Договора Банката има право по всяко време да прехвърли (цедира) изцяло или частично вземанията си по този договор на трети лица.

В чл. 19 от Договора е регламентирано, че Банката има право да направи предсрочно изискуем целия дълг по кредита при пълно или частично неплащане на две погасителни вноски, а в чл. 22 ал. 2 - Кредитополучателя дава своето съгласие Банката да превежда застрахователните премии по сключена застраховка „живот“ от сметката му по сметка на застрахователя, като в ал. 4 с внесените средства първо се погасяват вземанията на Банката по този договор.

Видно е от представеният и приет по делото Договор за прехвърляне на парични вземания от 15.12.2021г., сключен между “Обединена Българска Банка“ АД и „Еос Матрикс“ ЕООД и Приложение № 1А, че задължението на Т. Г. Д., произтичащо от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017 година е изкупено от „Еос Матрикс“.

Видно от представените по делото писма /уведомление/ изх. № 431/17.06.2022 година и изх. № 473/17.06.2022 година изпратени до ответника Т. Г. Д., „ЕОС Матрикс“ ЕООД в качеството му на пълномощник на “ОББ“ ЕАД по второто писмо и от свое име по първото е изпратило уведомление до Д. за извършеното прехвърляне на вземанията по процесния договор от “ОББ“ АД на „ЕОС Матрикс“ ЕООД. С посоченото уведомление същият е бил информиран, че считано от датата на получаване на посоченото уведомление кредитор спрямо Д. във връзка с възникналото парично вземане по процесния договор е „ЕОС Матрикс“ ЕООД, както и че обявява кредита за предсрочно изискуем. Видно от приложенияте по делото известия за доставяне и копие от пощенски плик е, че Д. не е уведомен за извършената цесия, тъй като пощенската пратка е непотърсена.

По делото е прието като доказателство пълномощно, по силата на което Обединена българска банка АД е упълномощила посочените в пълномощното адвокати сред които П. В., и ЕОС Матрикс ЕООД с правото да уведомяват съгласно разпоредбата на чл.99, ал.3 от ЗЗД и съгласно Приложение № 1А, и Приложение № 1Б към договора за прехвърляне на парични вземания, всички длъжници за сключения на 15.12.2021г. договор за прехвърляне на парични вземания между ОББ АД и Еос Матрикс ЕООД, по силата на който вземанията на ОББ АД към конкретните длъжници се прехвърлят на Еос Матрикс ЕООД.

В хода на делото е представено сключено на 19.09.2023 година между страните Споразумение за погасяване на парично задължение с отстъпка от дължимата сума /лист 92 от делото/ , по силата на което страните са се съгласили доброволно да уредят отношенията си във връзка с неизпълнено от стрА. на длъжника парично задължение, като съгласно чл. 1 от Споразумението дължимото към 18.09.2023г. задължение е в размер на 15 692, 27 лв., а съгласно чл. 4, ал. 1 от същото длъжникът се задължава да заплати на кредитора сумата в размер на 7846,14 лева до дата 30.09.2023 година, като при заплащане на дължимата вноска в уговорения размер и уговорения падеж, кредиторът ще дисконтира /опрости/ оставащата дължима част от сумата. Съгласно ал. 2 от Споразумението, страните се съгласяват, че с погасяване на сумата в размер на 7846,14 лева, всички отношения между страните ще бъдат

окончателно уредени и същите няма да имат други претенции една към друга относно задължението по цитирания договор.

Видно от приложената по делото вносна бележка /л. 96 от делото/ ответникът е превел по сметка на ищцовото дружество сумата в размер на 7846,14 лева.

По делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която е изготвено от вещото лице А. Г. и е прието като неоспорено от страните. Вещото лице след извършена проверка в счетоводството на „ОББ“ АД е установила, че сумата по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017г. в размер на 15 440,00 лева е преведена по банковата сметка на Т. Г. Д. с IBAN BG52UBBS80024047760240 на дата 11.07.2017г., като с тази сума е рефинансиран Договор за потребителски кредит без обезпечение от 21.06.2016г., съгласно подадена молба от Т. Г. на дата 23.06.2017г. към „ОББ АД“. Сочи, че по рефинансираният договор за потребителски кредит още в същия ден на превода (11.07.2017г.) е погасена главница в размер на 15 342,62 лева, а с остатъка са погасени просрочените лихви по него. Вещото лице е посочило, че размерът на непогасената главница към момента на подаване на заявлението по чл. 410 ТПК пред РС - Благоевград (16.09.2022г.) е 6 340,59 лева - от вноски № 27 до № 62, вкл. + 31,28лв. (187,67лв./30 x 5) за периода от 11.10.2019г. до 16.09.2022г., което е отразено в Справка № 3 от експертизата. Вещото лице е посочило, че периодът за неплатена договорна лихва започва от 11.10.2019г. от вноски № 27 (видно от Справка № 2 и № 3), като размерът на договорна лихва към момента на подаване на заявлението по чл. 410 ТПК пред РС - Благоевград (16.09.2022г.) е 868,16 лева възнаградителна лихва (от вноски № 27 до № 42, вкл. от Справка № 3) и 123,89 лева наказателна лихва (от вноски № 27 до № 41 вкл. от Справка № 3), на основание чл. 7 ал. 1 от Договора за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017г. Вещото лице след извършена проверка в счетоводствата на „ОББ“ АД и „ЕОС Матрикс“ ЕООД е установило, че са налице счетоводни записвания само в „ОББ“ АД за следните извършени от Т. Г. Д. плащания за погасяване на задължението по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017г. на обща стойност 6 301,74 лева, като в тази сума са погасени задължения на обща стойност 6 070,40 лева по Договора за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017г. - за главница 3 688,17 лева, за лихви - 1 886,66 лева, за застраховка - 471,00 лева и за просрочени наказателни лихви 24,57 лева (посочени в Справка № 5), а с разликата от 231,34 лева са заплатени битови сметки 135,91лв., такси обслужване 3,30лв., теглене на 80,00 и др. Вещото лице е посочило, че длъжникът Т. Г. Д. е изпаднал в забава от дата 12.10.2019г., след като не е погасил главницата и част от лихвата по вноски № 27 с падежна дата 11.10.2019г.

По делото е допусната и назначена и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, с цел определяне размера на договорната лихва за периода от 11.09.2019 година до 20.07.2022 година, респ. от 11.10.2019 година до 20.07.2022 година, като вещото лице е депозирало допълнително заключение, в което сочи, че договорната лихва за периода от 01.09.2019г. до 20.07.2022г. е в размер на 943,20лв., от които са платени 75,04лв., а за периода от 11.10.2019г. до 20.07.2022г. е в размер на 880, 71 лв., от които са платени 12, 55 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

- Предявени са иски с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 99, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 9 ЗПК- относно вземането за главница по договор за кредит.

-с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 99, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД -за вземането за договорна лихва.

Исковите са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 2155/2022г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград, по

което срещу ответника е издадена Заповед от 16.09.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, за посочените в заповедта суми. Същата е връчена на ответника на 04.10.2022 година, който на 21.10.2022 година е депозирал писмено възражение в законоустановения срок, като съобразно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК на ищеца е указано в едномесечен срок да предяви иск за установяване на вземането, предмет на заповедта.

Уважаването на исковите претенции е детерминирано от кумулативното наличие на следните предпоставки:

-По иска с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, с чл. 99, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 9 от ЗПК - наличието на валидни облигационни правоотношения, създадени между ответника и „Обединена Българска Банка“ АД по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение. Ищецът следва да докаже, че уговорената сума е била предоставена и усвоена от кредитополучателя, от който за ответника е възникнало задължение за заплащане на сумата, претендираща като неизплатена главница; наличието на твърдения договор за цесия, с който процесното вземане е прехвърлено в полза на ищцовата страна и уведомяване на длъжника за извършената цесия. Следва да докаже, че е настъпила забава в плащанията, че са били налице основанията за обявяване на предсрочна изискуемост, че е обявена предсрочна изискуемост и че същата е съобщена на длъжника, размер на претендиращата главница;

-По иска с правна квалификация с правно основание чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 99, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД -за вземането за договорна лихва: Ищецът следва да докаже наличието на уговорка, постигната между цедента и ответника, в качеството им на страни по твърдения договор за дължимост от страна на ответника на договорна лихва; размер на претендиращата договорна лихва, период на дължимост и настъпване на падежа на задължението на кредитополучателя за заплащането на последната. Ответникът следва да докаже възраженията си.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в иския граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищцовата страна следва да установи наличието на първите пет от посочените изисквания. А в случай, че това бъде сторено, ответника трябва да проведе доказване относно погасяването на своето задължение.

Исковата молба е подадена в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК за спазването, на който съдът следи служебно, съгласно т. 5а от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Разгледан по същество, съдът намира следното:

От ангажираните по делото писмени доказателства се установи, че ответникът Т. Г. Д. е сключил на дата 11.07.2017 г. Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение с трето, неучастващо по делото лице - „Обединена Българска Банка“ АД, по силата на който му е предоставена сума в размер на 15440 лева, като на 11.07.2017г. „Обединена Българска Банка“ АД е превела по банкова сметка № с титуляр Т. Г. Д. посочената сума.

Съдът не констатира договора да съдържа неравноправни клаузи. Видно от изготвената експертиза, ответникът е преустановили плащанията по договора на 11.09.2019г., когато е последното извършено плащане.

Установи се, че кредитора ОББ АД е прехвърлил вземането по договора на ищеца на 15.12.2021г. Цесията е правен способ за прехвърляне на субективни права (вземания), по силата на която настъпва промяна в субектите на облигационното правоотношение - кредитор става цесионерът, на когото цедентът е прехвърлил вземането си по силата на сключен между тях договор. За успешното уважаване на иска на цесионера спрямо длъжника е необходимо при условията на пълно и главно доказване да се установи, че са цедирани валидни и изискуеми вземания към ответника по посочения договор - в случая

Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017 г., сключен между „Обединена Българска Банка“ АД и ответника.

Видно от приложения по делото договор за цесия и приложение към него по делото е доказано, че вземанията на „Обединена Българска Банка“ АД към ответника по договора са прехвърлени с договор за цесия в полза на купувача „ЕОС МАТРИКС“ ООД.

Следователно въз основа на събраните по делото доказателства безспорно се установи, че между „Обединена Българска Банка“ АД и ответника действително е сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 11.07.2017 г. Установи се също така, че с валидно сключен договор за прехвърляне на парични задължения от 15.12.2021 г., вземанията, произтичащи от горния договор, са прехвърлени на ищеца "ЕОС МАТРИКС" ООД. Липсват доказателства ответникът да е бил уведомен за продажбата на вземането преди подаване на заявлението.

Въпреки това, съдът намира, че процесната цесия е произвела действие спрямо ответника, като намира за неоснователни възраженията, сторени в писмения отговор на ответника.

В тази връзка следва да се има предвид следното:

По делото се установява, че ищецът е приложил към исковата си молба уведомления, изхождащи от цедента, чрез пълномощник за извършената цесия.

Съгласно разпоредбите на чл.99, ал.3 и ал.4 ЗЗД предишният кредитор трябва да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането и от този момент цесията има действие спрямо длъжника и третите лица. Уведомяването за цесията трябва да бъде извършено от стария, а не от новия кредитор, тъй като целта на закона е длъжникът да бъде защитен срещу ненадлежно изпълнение на лице, което не е носител на вземането. Понеже прехвърленото вземане е възникнало от правоотношение между длъжника и стария кредитор, напълно логично е изискването съобщението за прехвърлянето на вземането да бъде извършено именно от стария кредитор, за да създаде достатъчна сигурност за длъжника за извършената замяна на стария му кредитор с нов/ТР № 142-7 от 11.11.1954 г. на ОСГК на ВС, решение № 123 от 24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г., ТК, II ТО на ВКС/. Затова съобщението от новия кредитор няма предвиденото в чл.99, ал.3 и ал.4 от ЗЗД действие. Това обаче не означава, че предишният кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Според чл. 36 ЗЗД представителната власт възниква по волята на представлявания, нейният обем се определя според това, което упълномощителят е изявил /чл.39 ЗЗД/ и не са предвидени никакви изрични ограничения посредством повелителни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията.

Следователно по силата на принципа за свободата на договарянето /чл.9 ЗЗД/ няма пречка старият кредитор да упълномощи новия кредитор за извършване на уведомлението за цесията. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал.3 и ал.4 ЗЗД (вж. в този смисъл решение № 156/30.11.2015г. по т. д. № 2639/2014г., II т. о. на ВКС; решение № 137 от 2.06.2015г. по гр. д. № 5759/2014 г., III г. о. на ВКС). В настоящия казус старият кредитор е упълномощил адвокат да съобщи за извършената цесия, като тази упълномощителна сделка не противоречи на разпоредбата на чл. 99, ал. 4 ЗЗД.

Следва да се има предвид и че съобразно практиката на ВКС (вж. решение № 3/16.04.2014г. по т. д. № 1711/2013г., II т. о. на ВКС; решение № 123/24.06.2009г. по т. д. № 12/2009г., II т. о. на ВКС) връчването на препис от исковата молба с приложено към нея надлежно уведомление от цедента, за цесията, съставлява надлежно съобщаване за цесията, съгласно чл. 99, ал. 3 ЗЗД, с което прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжниците, на основание чл. 99, ал. 4 ЗЗД и следва да бъде съобразено като факт от значение за спорното право, настъпил след предявяване на иска, на основание чл. 235, ал. 3 ГПК. Видно от приложените по делото съобщения на ответника /л. 40 от делото/ лично е бил връчен препис от исковата молба, ведно с приложените към исковата молба писмени документи, в това число и уведомлението за цесия. С оглед на това съдът намира, че цесията е породила действие.

По отношение на направеното възражение от стрА. на ответника, че не е уведомен за

настъпилата предсрочна изискуемост, съдът намира същото за неоснователно. В действителност с връчване на препис от исковата молба с приложено към нея надлежно уведомление за настъпила предсрочна изискуемост, съдът намира, че същото съставлява надлежно съобщаване за предсрочна изискуемост. Видно от приложените по делото съобщение /л. 40 от делото/ на ответника е връчен препис от исковата молба, ведно с приложените към исковата молба писмени документи, в това число и уведомлението за предсрочна изискуемост. Предвид това следва да се приеме, че същият е надлежно уведомен за настъпване на предсрочната изискуемост в хода на производството.

От изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че ответникът е изпаднал в забава, като е преустановил плащанията по кредита от 11.10.2019г. Посоченото е основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

Невъзстановяването на сумите е неизпълнение на договора, който факт, обаче, е отрицателен и не подлежи на доказване от стр.А.та, която го твърди. На доказване подлежи само изпълнението на договора. По реда на насрещното доказване ответника установи, че в хода на процеса –след образуване на заповедното производство и по време на исковото е изплатил изцяло задължението си към „ЕОС Матрикс“ ЕООД по процесния договор– главница, възнаградителна лихва и разноски.

В този смисъл са ангажирани писмени доказателства, а именно сключеното на 19.09.2023 година между страните Споразумение за погасяване на парично задължение с отстъпка от дължимата сума /лист 92 от делото/ , по силата на което страните са се съгласили доброволно да уредят отношенията си във връзка с неизпълнено от стр.А. на длъжника парично задължение, като съгласно чл. 1 от Споразумението длъжникът е признал, че към момента на сключването му дължи сума от 15692, 27 лв., което представлява извънсъдебно признание. Съгласно чл. 4, ал. 1 от същото ответникът се е задължил да заплати на кредитора сумата в размер на 7846,14 лева до дата 30.09.2023 година, като при заплащане на дължимата вноска в уговорения размер и уговорения падеж, кредиторът ще дисконтира /опрости/ оставащата дължима част от сумата. Съгласно ал. 2 от Споразумението, страните се съгласяват, че с погасяване на сумата в размер на 7846,14 лева, всички отношения между страните ще бъдат окончателно уредени и същите няма да имат други претенции една към друга относно задължението по цитирания договор.

Видно от приложената по делото вносна бележка /л. 96 от делото/ ответникът е превел по сметка на ищцовото дружество сумата в размер на 7846,14 лева,

Тези факти, съдът е длъжен да вземе предвид, с оглед приложението на нормата на чл.235, ал.3 от ГПК.

По делото ищцовото дружество е депозирало молба с вх. № 20802/16.10.2023 година, в която сочи, че между страните е постигнато споразумение за доброволно изпълнение на задължението след подаване на исковата молба, като същото е изцяло спазено от длъжника и същият изцяло е погасил дължимите се по делото суми, в каквата насока е и втората депозир.А. молба от „ЕОС Матрикс“ ЕООД с вх. № 21296/23.10.2023 година.

С оглед на гореизложеното предявените установителни искове следва да бъдат отхвърлени, поради плащането извършено от ответника в хода на процеса.

По отношение на разноските: Ищцовото дружество в исковата си молба е сторило искане за присъждане на разноски, но видно от споразумението, както и твърденията на ищцовото дружество в подадените молби е посочено, че ответникът е погасил задълженията си към дружеството изцяло, включително и разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. С.....представяван от И..... М.... - Това чрез адвокат П. В.

против Т. Г. Д., с ЕГН *****, с адрес гр. Б.иск за признаване за установено, че Т. Г. Д., с ЕГН*, с адрес гр. Б.....дължи на „ЕОС МАТРИКС” ЕООД - гр.София сумата в размер на 4500, 00 лв. /четири хиляди и петстотин лева/ частично от общо задължение за главница в размер на 11751,83 лв. и договорна лихва в размер на 500, 00 лв. /петстотин лева/ частично от общо задължение за договорна лихва в размер на 1660,46 лв. за периода от 01.09.2019 г. до 20.07.2022 г., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.дело № 2155/2022 г. по описа на Районен съд – гр. Б..... ПОРАДИ ПЛАЩАНЕ, извършено в хода на процеса.

Решението подлежи на обжалване чрез РС-Б..... пред ОС-Б.....в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се приложи по частно гражданско дело № 2155/2022г. по описа на РС-Б.....

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____